

holde det, indtil også ansvarsreglerne er løst. Det er jo en politisk beslutning.

Jeg er sådan informeret om de begivenheder, der var dengang, moratoriet blev skabt, at det, der var tvivl om, var, hvor ansvarsreglerne skulle placeres. Men det lå dengang i det, at der skulle være ansvarsregler.

Kl. 13.10

Så jeg vil mene, at ministeren har en rimelig god sag. Uanset det juridiske, så har ministeren i hvert fald en moralsk og politisk stærk sag, også over for de andre lande, på baggrund af det, der blev drøftet dengang, bl.a. mellem Frankrig og Danmark.

Så jeg mener ikke, at ministeren skal være bekymret over at støtte dette her forslag til folketingsbeslutning. Og han skal da slet ikke være bekymret for at arbejde aktivt for det, for dér vil han måske også kunne få stærke allierede i Europa-Parlamentet, som bevæger sig i fuldstændig samme retning som det flertal, der har stillet ændringsforslaget her i Folketinget.

Så jeg vil opfordre ministeren til at tage imod dette her forslag med glæde og begejstring og arbejde for det, så skal det også nok lykkes.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at kunne man bare klare den sag ved arbejdsindsats, så var det såmænd nemt nok. Næ, problemet er noget helt andet. Problemet er i dag – og måske er det endda så tydeligt – at den tidligere regeringspartier måske ærgrer sig over, at de aldrig fik lavet det moratorium, sådan som det skulle have været lavet, hvis man ellers mener det, man gør i dag.

Men sådan er det jo i livet somme tider. Og Rådet til Juridisk Tjeneste har gjort helt klart over for rådet, hvor alle lande var der, at det netop ikke var meningen, at de ting skulle kædes sammen, og derfor blev det adskilt.

Jeg vil bare sige til hr. Keld Albrechtsen: Den danske regering vil selvfølgelig arbejde i overensstemmelse med det, et flertal ønsker. Det er hævet over enhver tvivl.

Men inden hr. Keld Albrechtsen har solgt det her som en meget nem nød at knække, så synes jeg bare, at hr. Keld Albrechtsen skal vide, at alle andre end dem, vi har spurgt dernede, og det er Juridisk Tjeneste, mener, at nej, det er meget klart, de her to ting blev ikke kædet sammen, fordi man ikke ønskede dem kædet sammen.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Som repræsentant for et af de tidligere regeringspartier, ministeren henviste til, vil jeg gerne sige, at jeg deler den udlægning, som hr. Keld Albrechtsen har givet af, hvordan sagen var, at det var en klar forudsætning for at ophæve moratoriet og også, at der selvfølgelig var nogle dækkende erstatningsregler på plads.

I grunden er det jo indlysende, at hvis man giver mulighed for at udsætte GMO-afgrøder, så skal der selvfølgelig være nogle erstatningsregler, så økologiske landmænd, der pludselig får deres marker forurenede, ikke selv står med håret i postkassen, for nu at sige det sådan lidt populært, og selv skal bære risikoen. Selvfølgelig skal de regler være på plads.

Så siger ministeren: Hvis det bare var arbejdsindsats, der skal til. Jamen det er jo præcis det, vi beder regeringen om at levere. En aktiv EU-ind-sats, hvor man tager kontakt til de andre lande, som er omfattet af moratoriet, som holder fast i moratoriet og ikke bare nøjes med at rejse sig op fra stolen midt i et møde og holde et stort, forkromet indlæg. Det her handler om hårdt arbejde og vilje. Regeringen har så, synes jeg måske, desværre skullet trækkes lige vel lovlig meget ind i det.

Det, vi har brug for nu, er en aktiv dansk linje, hvor man selvfølgelig får fat i de gode samarbejdspartnere, vi har på det her felt, og holder fast i, at vi vil have Kommissionen til at fremlægge de dækkende erstatningsregler, inden vi ophæver moratoriet. Det er sund fornuft. Det kræver en arbejdsindsats. Vi har et lille håb om, at regeringen også vil levere den.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen for sin tredje og sidste korte bemærkning. Og jeg har også noteret hr. Martin Lidegaard og hr. Svend Auken op.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret, for jeg er godt klar over, at det her bliver hårdt arbejde. Det er hårdt arbejde. Jeg er helt enig, når ministeren siger, det er en hård nød at knække. Og ministeren skal også få al den opbakning, det er jeg helt sikker på, fra det flertal, der vedtager ændringsforslaget, til at få det ført ud i livet, også i EU's Ministerråd.

Jeg er altså bekendt med, at der har været forskellige opfattelser af baggrunden for den her